

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. I. An Angeli sint vel esse possint solo numero distincti?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73455)

ARTICULUS II.

De distinctione Angelorum.

SUMMARIUM.

1. Status questionis.
2. De falso omnes specie distinguuntur.
3. Implicat illos solo numero distingui.
4. Disparitas inter Angelos, & animas separatas.
5. Calumnia obiecta depellitur.
6. Immultiplicabilitas numerica Angelorum est ex statu medio inter perfectum & imperfectum.
7. Accidentia spiritualia individuuntur à Subiecto Spiritualis.
8. Exponitur locus D. Thoma & SS. PP.
9. Multitudo Angelorum non excedit numerum omnium individuatorum corporeorum.
10. Excedit numerum specierum corporearum.
11. Item numerum hominum.
12. Exponitur locus Psal. 109. Implebit ruinas.

§. I.

An Angeli sint vel esse possint solo numero distincti?

1. **F**acile in hoc conveniunt DD. inter Angelos dari specificam distinctionem, ita ut saltem Angeli unius hierarchiæ vel ordinis specie distinguantur ab Angelis alterius ordinis aut hierarchiæ; cum enim mundi corporei & visibilis pulchritudinem specierum varietas commendat, non est credibile, eandem nobilissimam partem huius Universi, mundo spirituali, quem Angelicæ hierarchiæ constituunt, denegatam fuisse. Alia est questio, utrum omnes inter se specie de facto distinguantur, aut dentur aliqui, sintve possibiles, qui sub eadem specie infima solo numero sint distincti? ubi affirmativam docet Scotus in 2. dist. 3. q. 7. quem præter ejus Discipulos sequuntur Vasquez, Suarez, alique RR. Negativam tenet S. D. cum suis.
2. **CONCLUSIO.** Omnes Angeli sunt inter se specie distincti: & ne quidem per absolutam potentiam DEI solo numero multiplicari possunt. Ita D. Th. hic a. 4. & q. 57. act. 7. in quest. de Spirit. creat. a. 8. & alibi. Et 1. quidem pars: quod etsi non implicaret, Angelos intra eandem speciem solo numero multiplicari, id tamen de facto non contingere, Probatur hæc ratio. In Angelis cessat finis, quem in numerica multiplicatione natura intendit: ergo Angeli non distinguuntur solo numero. Antecedens probatur. finis numericae multiplicationis est, ut species rerum corruptibilium, quæ in uno non potest, in pluribus individuis conservetur; atque species Angeli, utpote incorruptibilis, in uno individuo conservatur: ergo.
3. Altera pars probatur ex fundamentis metaphysicis. In quibus idem est principium numericum & specificum, illa non possunt numericè multiplicari, quin simul multiplicentur specificè: sed in Angelis idem est principium numericum & specificum: ergo non possunt solo numero multiplicari, quin simul specie multiplicentur. Major patet ex terminis; quia sicut distinctio speci-

fica provenit ex aliquo principio specifico sic numerica ex principio numerico, unde si aliud non sit principium numericum, quam specificum, multiplicatio numerica hoc ipso multiplicatur principium specificum, & consequenter etiam distinctio specifica. Minor probatur. In Angelis tanquam formis per se subsistentibus sine materia, non potest aliud esse principium individuationis, quam ultimus gradus formalis: sed hoc simul est specificum, seu principium distinctionis specificæ: ergo in Angelis idem est principium numericæ & specificæ distinctionis.

Ex quo patet disparitas inter distinctionem Angelorum, & animatarum separatarum, quæ tantum sint spirituales, tamen solo numero distinguuntur. Nempe ut S. D. supr. q. 3. a. 2. ad 3. forma, quæ sunt receptibiles in materia, individuuntur per materiam (saltem ut connotatam) illa autem forma, quæ non est receptibilis in materia, sed per se subsistens, ex hoc ipso individuatur, quod non potest recipi in alio. Individuatio namque formæ receptibilis in materia fit cum divisione naturæ tantum entitativa, & materiali, non etiam formali: necesse est, ut habeat principium materiale: ac verò individuatio formæ irreceptibilis in materia fit cum divisione etiam formali, quam forma, hoc ipso, quod sit per se subsistens, se sola prædicare potest ac debet.

§. II.

Solvuntur objectiones.

Objicies primò, nostram assertionem nisi in solo fundamento, quod videlicet principium distinctionis numericæ sola sit materia quantitate signata, quod aliter non probatur, quin nudâ Authoritate Aristotelis, cujus authoritas planè nulla est, inquit De Kennis Cap. 4. §. 2.

Respondeo. Immeritò Doctore Angelico impingi, quod nudâ Aristotelis authoritate probet, principium distinctionis numericæ esse solum materiam signatam quantitate: quam enim fuit modestus in veterum authoritate veneranda, tum tubique solius in veritate per rationes profundissimas stabilienda. Rationem habes in probatone conclusionis.

Objicies secundò. Multiplicatio numerica vel repugnet Angelo ex ejus perfectione, vel ex imperfectione. Non ex imperfectione: quia convenit generabilibus & corruptibilibus: non etiam ex perfectione; quia natura Divina ipsamet est communicabilis, quamquam cum identitate numerica propter infinitam perfectionem: ergo alia omnis creatura, quæ non est infinitæ perfectionis, erit communicabilis cum divisione numerica.

Respondeo neque ex sola perfectione, neque ex sola imperfectione repugnare multiplicationem Angelorum numericam. Sed si Angelus comparatur ad Divinam essentiam, oritur ex imperfectione Angeli, quod absque divisione naturæ pluribus suppositis communicari non potest; sin comparatur ad alias substantias creatas, oritur